

Η τέχνη, το παραμύθι μας...

εκπαιδευτικό πρόγραμμα δημιουργικής γραφής στο ΤΜΗΜΑ ΕΝΤΑΞΗΣ
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2021-2022

4^ο Δημ. Σχ. Δάφνης

ΟΡΓΑΝΩΣΗ- ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ- ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ :ΣΜΥΡΝΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Συνεργάτες : Ελένη Δήμου ΠΕ70ΕΑΕ Μαρία Τούσια ΠΕ70ΕΑΕ

«Τα βιβλία του Νικόλα»

Συγγραφέας –εικονογράφος

Νικόλας Θεοφανόπουλος-
Βαρβαντάκης

Το παραμύθι του Νικόλα

Συγγραφέας: Νικόλας Θεοφανόπουλος
Εικονογράφος: Νικόλας Θεοφανόπουλος

Έκδοσης: Τμήμα Ένταξης Νο Δάφνης

© 2022 1η Έκδοση

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα καφέ σκουλήκι, ο Πίπης. Το σκουλήκι αυτό βρισκόταν σε μία σπηλιά ενός μεγάλου ζωολογικού κήπου στην Αμερική με την οικογένειά του, τη γυναίκα του και τα δυο μικρά σκουληκάκια.

Μια μοιραία νύχτα όμως έφυγε ο Ρεξ και η Πετούνια από τη σπηλιά. Ο Πίπης κοιμόταν βαθιά και όταν ζύπνησε δεν τους βρήκε εκεί. Έφαχνε λοιπόν σαν τρελός σε όλο το ζωολογικό πάρκο να τους βρει, όταν ξαφνικά άκουσε μια παράξενη μουσική στα κλουβιά των γλεμουρίων. Μπήκε λοιπόν μέσα και βρήκε τα παιδιά του να χορεύουν στα γενέθλια του μικρότερου γλεμουρίου.

- Κεντρικοί ήρωες -

Πίπης
Πετούνια
Μαμά
Ρέξ

- Χαρακτήρες -

Ελέφαντας Μπου

Φυλή Καριμπού
Πελεκάνοι

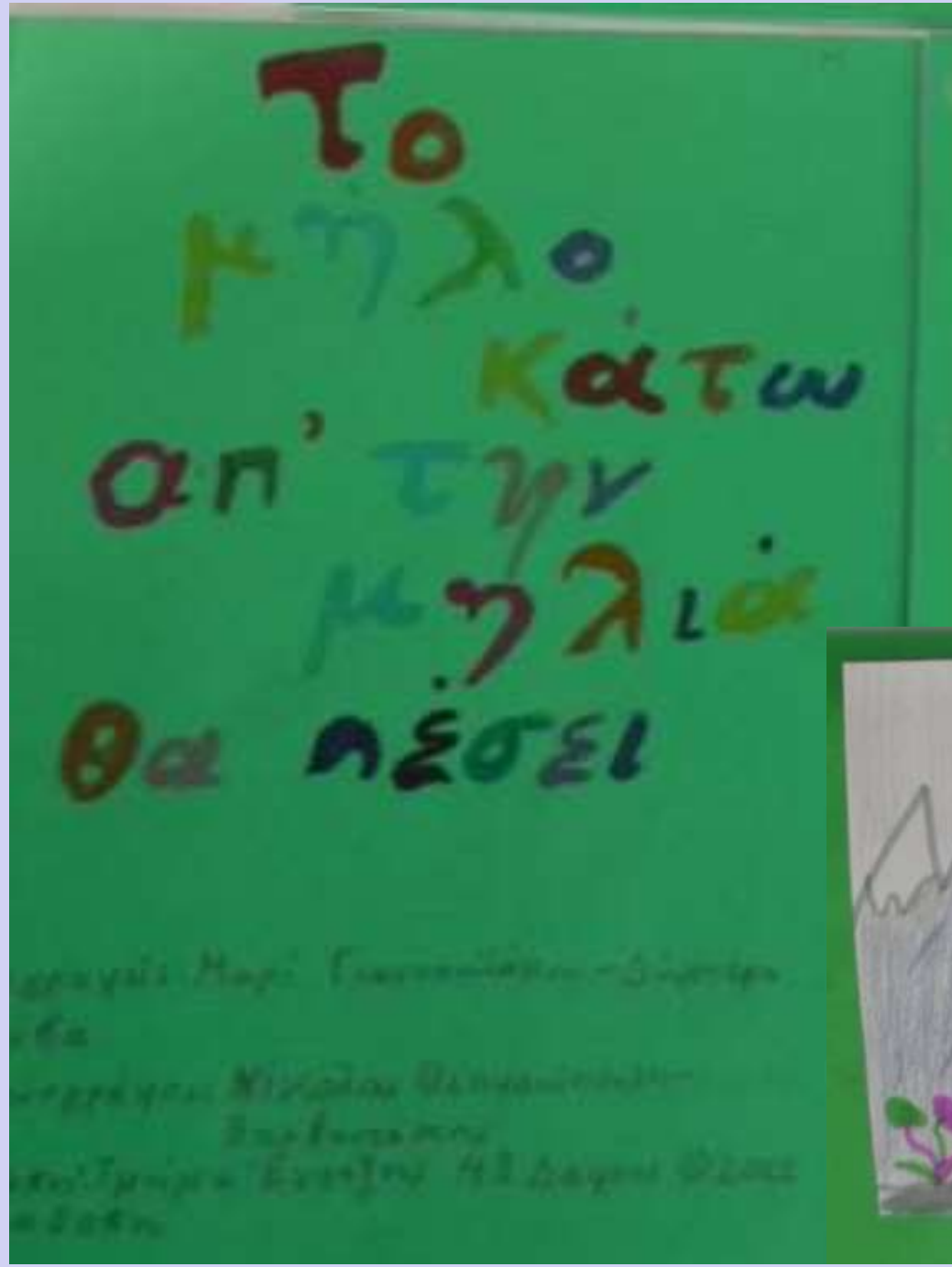

Ψαροκαμαλιόντας

Η μπάρτα των
δενοσαύρων

«Το βιβλίο του Διαγωνισμού»

ΟΜΑΔΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Συγγραφείς:

Μαρί –Κανέλα Γιαννουλάκου,

Δήμητρα Ακριβή Καλύβα

Εικονογράφος

Νικόλας Θεοφανόπουλος-

Βαρβαντάκης

ΤΙΤΛΟΣ: «Να σου πω μια

παροιμία; ...το μήλο κάτω απ' τη

μηλιά θα πέσει»

...Να σου πιάσει παραμύθι. Το μύλο κάτω απ' την μηλιά θα πιάσει...»

Τα Χριστούγεννα του 2021 στην Ιταλία ε' ένα ορεινό χωριό συναντάμε ένα σπίτι διαφορετικό από τα άλλα σπίτια του μικρού αυτού χωριού. Το σπίτι αυτό ήταν πολύχρωμο και οι τοίχοι ήταν ζωγραφισμένοι με διάφορα σχέδια που αναπαριστούσαν τα Χριστούγεννα ενός χωριού που ζούσε σε μια μαγική πολιτεία.

Αυτό το σπίτι δεν ήταν ένα τυχαίο σπίτι, εκεί ζούσε ο Λουίτζι Παζολίνι, ένας ζωγράφος που του άρεσε να ζωγραφίζει φανταστικά θέματα που δεν ταίριαζαν στην πραγματική ζωή. Όλα αυτά που ζωγράφιζε βρίσκονταν στις σκέψεις του, στο μυαλό και την ψυχή του.

Όταν τελείωνε αυτούς τους ξεχωριστούς πίνακες ζωγραφικής καθόταν, τους κοιτούσε και τραγουδούσε παραμυθένια τραγούδια... Τότε όλα τα πλάσματα από τους πίνακες ελευθερωνόντουσαν απ' την φαντασία του ζωγράφου, ζωντάνευαν και έρχονταν στην σημερινή ζωή. Αφήναν το παραμύθι και έρχονταν στο σήμερα.

Μια μέρα ο ζωγράφος ζωγράφισε τον Άγιο Βασίλη ο οποίος κρατούσε ένα ασημένιο κουτί με πολύχρωμα αστεράκια. Το κουτί μέσα του είχε έναν μονόκερω. Ο μονόκερως ήταν άσπρος, είχε χρωματιστά μαλλιά και πολύχρωμη ουρά. Ένα χρυσό κέρατο υπήρχε στο κούτελό του και στο σώμα ένα ουράνιο τόξο με μεγάλα φτερά.

Ο Μονόκερως είχε πολλές μαγικές δυνάμεις, και έτσι κατάφερε να κάνει τον κόσμο και όποιον τον φρόντιζε να γίνεται χαρούμενος, χωρίς έγνοιες και προβλήματα. Μπορούσε να πραγματοποιήσει τις επιθυμίες των μακριών παιδιών. Τέλος μπορούσε να πετάει και να βρίσκεται όπου τον έχουν ανάγκη.

Ο Αϊ Βασίλης μόλις ήρθαν τα Χριστούγεννα τον πήξε δώρο στην μικρή Σανέλ. Η μικρή Σανέλ ήταν 8 χρονών και ζούσε σε ένα ορφανοτροφείο γιατί δεν είχε μια κανονική, συνηθισμένη οικογένεια. Η οικογένεια της ήταν όλα αυτά τα λυπημένα παιδάκια, μα πιο πολύ, ένας μακρούλης που φρόντιζε και βοηθούσε.

Η Σανέλ είχε ξανθά μαλλιά, γαλάζια φωτεινά μάτια και μελαμψή επιδερμίδα. Της άρεσε να φορά μοντέρνα ρούχα. Μάλιστα παρόλο που

τα ρούχα τους τα έδιναν κάποιοι καλοί άνθρωποι δεν έμοιαζαν ξένα πάνω της γιατί τα ήθελε έτσι ώστε να μοιάζουν δικά της.

Η μικρή μας είχε πολλούς φίλους απ' το σχολείο που πήγαινε αλλά και απ' το ορφανοτροφείο. Είχε ταλέντο στη ζωγραφική και στο μπαλέτο. Της άρεσε να ζωγραφίζει σκηνές από παραμύθια που διάβαζε στο σχολείο. Η Σανέλ ήταν τόσο καλή στο μπαλέτο που όλες αυτές τις σκηνές τις ζωτάνευε χορεύοντας !!! Όσοι την έβλεπαν να χορεύει τη θαύμαζαν πολύ και ένιωθαν συγκίνηση και χαρά.

Κάποιες φορές όμως την έβλεπες λυπημένη γιατί ήθελε ν' αποκτήσει τη δική της οικογένεια και το δικό της σπίτι. Ονειρευόταν να έχει τη μαμά της, τον μπαμπά της και δύο αδέρφια και κάθε μέρα να παίζουν όλοι μαζί επιτραπέζια, να γελάνε, να εκνευρίζονται, να φινάζουν, να πειράζονται και στο τέλος να ξεκαρδίζονται στα γέλια και ν' αγκαλιάζονται παρέα, όλοι μαζί.

Αυτά τα όνειρα και τις προσευχές τις άκουγε ο Αι Βασίλης. Ένα βράδυ Χριστουγέννων, η Σανέλ ξύπνησε για να πει νερό και ξαφνικά βλέπει τον Αι Βασίλη να κατεβαίνει απ' το τζάκι της. Μόλις το είδε αυτό παραλίγο να πνιγεί. Αφού ο Αι Βασίλης κατάλαβε ότι τον είδε κατάφερε με τις υπερφυσικές του δυνάμεις και μπήκε σ ένα σουτάρι. Μετά η Σανέλ πήγε και ξάπλωσε, τότε ο Αι Βασίλης βγήκε από το σουτάρι και της άφησε δίπλα στο δέντρο το μονόκερο.

Τώρα ο Μονόκερος θα είχε ένα πλάσμα να τον αγαπάει. Με τις μαγικές του δυνάμεις την άλλη μέρα κίολας θα πραγματοποιούσε τα όνειρα της μικρής Σανέλ. Μια οικογένεια δηλαδή για την μικρή μας φίλη θα ήταν πια πραγματικότητα και όχι όνειρο.

Ο Λουίζι Παζολίνι, ο ζωγράφος που ξέρουμε, με τη γυναίκα του, δεν είχαν παιδιά. Γι αυτό αποφάσισαν να πάνε στο ορφανοτροφείο και να υιοθετήσουν τη Σανέλ και ένα μικρό αγοράκι.

Η Σανέλ πρόσεχε και φρόντιζε τον μικρό Τζιοβάνι μέσα στο ορφανοτροφείο. Τον αγαπούσε σαν αδερφό της. Γι' αυτό ζήτησε από το ζευγάρι να γίνουν οι τέσσερις μια οικογένεια, όλοι μαζί. Αυτοί

βέβαια δεν αρνήθηκαν γιατί κατάλαβαν πδσο αγαπιούνται τα δυο παιδιά.

Ο ζωγράφος μόλις είδε τις ζωγραφιές της μικρής συγκινήθηκε γιατί περιέγραφε τόσο όμορφα την παιδική ψυχή της που ήταν γεμάτη αγάπη, υπομονή, κατανόηση και ελπίδα. Βρήκε ένα παιδί που το καταλάβαινε και του ταίριαζε τόσο πολύ και αμέσως του ήρθε στο μυαλό η παροιμία που του έλεγε η μάνα του όταν ταίριαζε κάποιος τόσο πολύ με το παιδί του : το μήλο κάτω απ' την μηλιά θα πέσει!!! Και στ' αλήθεια ήταν έτσι!!!

Αμέσως ένιωσε τόσο δυνατά συναισθήματα γι' αυτό το παιδί. Γίαις μπορούσε να πει ότι δεν ήταν δικό του. Μ' αυτό το παιδί έμοιαζαν σαν δύο σταγόνες νερό στη ψυχή, στο μυαλό και στα ενδιαφέροντα!!!

Μαζί με τη γυναίκα του και τα δυο παιδιά έζησαν στο παραμυθένιο σπίτι ευτυχισμένοι.

« το μήλο κάτω απ' την μηλιά θα πέσει!!!!»

Οι μαθητές του τμήματος ένταξης που πήραν μέρος στον διαγωνισμό επαινέθηκαν για την πρωτοτυπία της ιστορίας τους και την καταπληκτική εικονογράφηση.

Η απονομή των επαίνων έγινε στο τ. έ. από την διευθύντρια του σχολείου αφού πρώτα η κάθε ομάδα διάβασε και παρουσίασε το δικό της παραμύθι.

*Ευχαριστώ τους μαθητές μου
γι' αυτό το ωραίο ταξίδι.
Βασιλική Σμυρνιώτη*

